

Arrest

nr. 55 324 van 31 januari 2011
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 30 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. SMET, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 13 november 2009 dient verzoeker, van Armeense nationaliteit, samen met zijn echtgenote, een asielaanvraag in.

Op 2 september 2010 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker worden geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing.

Het door verzoeker niet-betwiste feitenrelaas, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“U verklaart een Armeens staatsburger te zijn, geboren op 10 augustus 1984 te Leninakan, Tijdens de lokale verkiezingen van 2001 of 2002 en tijdens de parlementsverkiezingen van 2003 fungeerde u als vertrouwenspersoon. U stelde tijdens de parlementsverkiezingen van 2003 verkiezingsfraude vast, maar er werd u aangeraden om te zwijgen en geen klacht in te dienen, hetgeen u ook deed. Tijdens het vervullen van uw dienstplicht kende u problemen met 2 officieren (S. K.(...) en Z. D.(...)) en een broer van één van beide. U werd eens door officier S. K.(...) geslagen, waardoor u één maand moest verzorgd worden in de ziekenboeg van de officieren. De andere officier, Z. D. (...), die de bevelhebber van S. K.(...) was, sloot u 15 dagen op omdat u op 1 maart 2008, tijdens de betoging in Erevan, had geweigerd om een bevel op te volgen. Na dit voorval van 1 maart werd u slecht door hen behandeld. Ondanks de problemen met de officieren deed u uw dienstplicht uit in juni 2009. Bij uw terugkeer uit het leger vernam u dat de winkel die uw vader uitbaatte, eind mei 2009 in brand was gestoken door handlangers van de burgemeester van Gyumri. Uw vader had een klacht tegen de burgemeester van Gyumri ingediend voor verkiezingsfraude bij de gemeenteraadsverkiezingen van mei dat jaar. Uw vader werd daarop zelf beschuldigd van activiteiten “tegen het land”. Op 1 juli 2009 werd u op de terugweg naar huis aangevallen door handlangers van de burgemeester van Gyumri. Uw zwangere echtgenote Anna zat bij u in de wagen toen u werd klemgereden. U stapte de auto uit om te voorkomen dat uw vrouw zou worden aangevallen, U kreeg een klap in het gezicht en viel. Uw vrouw wilde u ter hulp snellen, maar ze werd ook mishandeld. U ging met haar naar het ziekenhuis waar ze een miskraam kreeg. U dook onder bij een vriend. Op 15 juli 2009 was er een huiszoeking op uw officieel adres. Uw moeder en uw jongste zus waren op dat moment aanwezig. De politie vond een wapen in uw slaapkamer. Uw moeder ondertekende het proces-verbaal dat daarvan werd opgesteld. Uw vader oordeelde dat uw situatie niet langer veilig was en hij organiseerde uw vlucht naar België, via Rostov, Rusland. Op 29 juli 2009 reisde u per vliegtuig vanuit Gyumri naar Rostov. U verbleef er tot 8 november 2009 en daarna reisde u naar België. Op 12 november 2009 kwam u in België aan en op 13 november 2009 diende u uw asielaanvraag in.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in samenhang met de materiële motiveringsplicht.

2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3. De bestreden beslissing is gesteund op de volgende motieven:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag beroept op de problemen die ontstonden ten gevolge van de politieke activiteit(en) van uw vader. Verder beroept u zich op problemen met officieren tijdens het vervullen van uw legerdienst. Er moet worden opgemerkt dat u de verklaarde problemen niet aannemelijk kunt maken opdat in uw hoofde kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming en wel om de hierna vermelde redenen.

U verklaart (CGVS, gehoorverslag, dd.08.07.2010, p.12-13; CGVS, gehoorverslag dd.09.08.2010, p.10) problemen te vrezen omwille van het politiek engagement van uw vader. Toen uw vader na verkiezingen in mei 2009 een klacht indiende tegen G. (...), de burgemeester van Gyumri, werden hij en uw gezin belaagd door handlangers van deze burgemeester.

Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat u op geen enkel ogenblik kan aantonen dat uw problemen het lokale niveau van de stad Gyumri overschrijden. U zou zich bijgevolg elders kunnen vestigen in Armenië om zo aan de vervolgingen van burgemeester G.(...) en zijn entourage te ontkomen. Ook heeft u niet alle mogelijkheden tot bescherming uitgeput en kan u niet aannemelijk maken waarom u geen beroep kan doen op de nationale autoriteiten. U verklaarde (CGVS, gehoorverslag, dd.08.07.2010, p.13) dat burgemeester G.(...) alle macht heeft in Gyumri, hetgeen echter geen reden is om niet elders buiten Gyumri een veilig onderkomen te zoeken en er beroep te doen op de bevoegde Armeense autoriteiten om uw problemen met de burgemeester van Gyumri aan te klagen. U verklaarde ook (CGVS, gehoorverslag dd.09.08.2010, p.16; CGVS, vrouw, p.4) dat er in Armenië overal corruptie heerst en uw advocaat voegde hieraan toe dat u omwille van deze reden geen intern vluchtalternatief in Armenië had. Deze algemene verwijzing naar corruptie in uw land is onafdoende opdat u zou nalaten om minstens

een poging te ondernemen om de bescherming van uw nationale autoriteiten in te roepen. Uit uw eigen verklaringen blijkt overigens (CGVS, gehoorverslag dd.09.08.2010, p.10) dat de laatste jaren de groep rond G.(...) kleiner is geworden en dat een aantal van zijn handlangers zijn veroordeeld tot gevangenisstraffen. Deze motiveringen zijn bijgevolg onafdoende om aannemelijk te maken waarom de Armeense (hogere) autoriteiten u niet de nodige bescherming zouden bieden voor uw problemen met de burgemeester van Gyumri.

Verder moet worden opgemerkt dat u geen begin van bewijs heeft dat u en uw gezin in Armenië dergelijke problemen kenden. Nochtans kan van een asielzoeker worden verwacht dat hij bewijst dat hij in zijn land inderdaad problemen heeft gekend.

Zo werd u op 1 juli 2009 klemgereden door handlangers van de burgemeester. Uw vrouw werd daarbij geslagen en u moest haar naar het ziekenhuis brengen. Op de vraag of uw medische problemen (schouder uit de kom), en die van uw vrouw (miskraam), als gevolg van de aanval op 1 juli 2009, zijn geattesteerd in Armenië, verklaart u dat u daar op dat moment niet aan dacht en dat in Armenië niet veel belang wordt gehecht aan administratie (CGVS, gehoorverslag dd.09.08.2010, p.12). Welnu, van een ingrijpende gebeurtenis die verband houdt met de verklaarde vervolgingsfeiten, mag verwacht worden dat men redelijke inspanningen doet om er enig bewijs van te verkrijgen. Verder verklaart u dat er op 15 juli 2009 een huiszoeking gebeurde in uw appartement. Uit uw verklaringen (CGVS, gehoorverslag dd.09.08.2010, p.13) blijkt dat er een proces-verbaal werd opgesteld van de huiszoeking, maar u weet niet wat erin stond en u hebt geen spoor van het proces-verbaal gezocht. U heeft evenmin enig bewijs als zou er een onderzoek naar u zijn gebeurd met betrekking wapenbezit en heeft zich evenmin hieromtrent geïnformeerd. U kunt aldus verklaarde vervolgingsfeiten niet staven aan de hand van overtuigingsstukken en hebt eveneens geen inspanning gedaan om bewijzen te verzamelen.

Evenmin legt u enig materieel bewijs voor van de problemen die uw vader kende. Zo verklaart u (CGVS, gehoorverslag dd.08.07.2010, p.13) dat uw vader in 2007, toen hij voor het eerst vertrouwenspersoon was, werd geslagen door de broer van de burgemeester van Gyumri en daarbij een hartaanval kreeg. Omwille van fraude bij de verkiezingen van 2009 diende uw vader officieel een klacht in tegen de burgemeester van Gyumri (CGVS, gehoorverslag, dd.08.07.2010, p.13) en daarbij noemde hij namen en legde hij bewijzen voor (CGVS, gehoorverslag dd.09.08.2010, p.10). Daarop werd uw vader zelf beschuldigd en u denkt dat hij daarvan een schriftelijk bewijs heeft (CGVS, gehoorverslag dd.09.08.2010, p.11). Eind mei 2009 werd het winkelpand dat uw vader huurde in brand gestoken (CGVS, gehoorverslag dd.09.08.2010, p.3). Welnu, van al deze door u vermelde elementen legt u geen enkel materieel bewijs voor. Van deze opeenvolgende gebeurtenissen mag echter redelijkerwijze verwacht worden dat u ten minste enig relevant materieel bewijs kan voorleggen. Zo moet ook worden opgemerkt dat u geen enkel materieel bewijs levert van het politiek engagement van uw vader; hij trad in 2008 toe tot de HAK-coalitie. Hij fungeerde 2 keer als vertrouwenspersoon. De laatste keer was dat voor de gemeenteraadsverkiezingen van Erevan in 2009, waarbij hij verkiezingsfraude vaststelde. Welnu, noch van de toetreding van uw vader tot HAK, noch van zijn functie als vertrouwenspersoon, legt u enig materieel bewijs voor.

Dergelijk manifest gebrek aan bewijzen, terwijl dit redelijkerwijze mag worden verwacht, tast de aannemelijkheid van uw asielrelaas op ernstige wijze aan. Vanwege uw passieve houding wordt uw ingeroepen vrees op ernstige wijze ondermijnd.

Als tweede vervolgingsgrond haalt u aan dat u tijdens het vervullen van uw dienstplicht problemen kende met 2 officieren, in casu S. K.(...) en Z. D.(...), en met de broer van S. K.(...). Welnu, u bent er niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat u nog iets te vrezen hebt van deze personen. U verklaart aanvankelijk (CGVS, gehoorverslag dd.08.07.2010, p.11) dat u bang bent om die 2 officieren terug te ontmoeten. U denkt echter eveneens niet dat ze u iets kunnen doen. Later verklaart u dat één van de officieren, met name S. K. (...), inmiddels overleden is (hij stapte op een landmijn), nadat hij was overgeplaatst (CGVS, gehoorverslag dd.09.08.2010, p.7). Wanneer u wordt gevraagd wat u dan nog vreest omwille van hem (CGVS, gehoorverslag dd.09.08.2010, p.8), antwoordt u dat zijn broer nog leeft, maar u kunt niet zeggen wat u nog vreest van zijn broer en evenmin hebt u enige concrete aanwijzing dat zijn broer naar u op zoek is (CGVS, gehoorverslag dd.09.08.2010, p.8). De andere officier, Z. D.(...), zou inmiddels ook zijn overgeplaatst en u brengt geen elementen aan die erop duiden dat hij naar u op zoek is (CGVS, gehoorverslag dd.09.08.2010, p.8). Welnu, op basis van dergelijke verklaringen kan u niet aannemelijk maken dat u nog iets te vrezen hebt omwille van uw verklaarde problemen tijdens het vervullen van uw dienstplicht. U verklaart eveneens dat uzelf geen klacht tegen één van beide officieren hebt gediend (CGVS, gehoorverslag dd.09.08.2010, p.8). Als u een ernstige vrees koestert omwille van de gebeurtenissen tijdens uw dienstplicht, mocht van u bovendien verwacht worden dat u minstens een poging had ondernomen om bescherming te zoeken bij de Armeense autoriteiten. U verklaart dat het

kan dat uw vader - die connecties had binnen het leger - klachten heeft ingediend en dat daarom de 2 officieren na uw legerdienst werden overgeplaatst. Gelet op uw beweerdte vrees is het merkwaardig dat u nooit heeft gevraagd aan uw vader of hij iets tegen deze officieren heeft ondernomen. Een dergelijke passieve houding doet in aanzienlijke mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaarde vrees voor vervolging hieromtrent.

Verder blijkt uit uw verklaringen (CGVS, gehoorverslag dd.08.07.2010, p.12; CGVS, gehoorverslag dd.09.08.2010, p.5-6) dat u tijdens de parlementsverkiezingen van 2003 optrad als vertrouwenspersoon en verkiezingsfraude vaststelde. Er werd u toen aangeraden om te zwijgen en geen klacht in te dienen. Wat betreft uw politiek engagement verklaart u (CGVS, gehoorverslag dd.09.08.2010, p.6) dat u daarvoor niets meer vreest.

Uit alle voorgaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. De door u voorgelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. De kopie van een diploma en de geboorteaktes van uzelf en van uw echtgenote bewijzen uw identiteit die, in het kader van uw asielaanvraag, niet betwist wordt. Uw huwelijksakte bewijst de band tussen u en uw echtgenote, hetgeen evenmin betwist wordt. Uw militair boekje (met bijlage over gezinssamenstelling) levert geen informatie over de problemen die u zou gekend hebben tijdens het vervullen van uw legerdienst. Verder legt u een convocaties van de politie voor, ter grootte van een halve A4-pagina, onderaan afgescheurd. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het document geen melding maakt van een jaartal. U kunt niet verklaren wat er met het afgescheurde gedeelte van het document is gebeurd. U vermoedt dat de convocaties gaat over een zaak waarin u belastingen voor een bedrijfspand niet zou vereffend hebben, maar van u mag verwacht worden dat u aangeeft op welke manier neergelegde documenten uw verklaarde problemen staven» hetgeen niet het geval is bij genoemde convocaties. Ten slotte legt u een huurcontract, op uw naam, voor een bedrijfspand neer. Uit uw verklaringen blijkt dat het gaat om het bedrijfspand dat eind mei 2009 in brand werd gestoken. U geeft aan (CGVS, gehoorverslag dd.08.07.2010, p.8) dat het enkel om een huurovereenkomst gaat. Er werd u gevraagd naar de termijn van de huurovereenkomst, in casu de vermelde data, (CGVS, gehoorverslag dd.09.08.2010, p.2). Pas tijdens het gehoor door het CGVS stelde u vast dat de vermelde data - van 22 juni 2009 tot 1 januari 2009 - niet kloppen. Het is zeer merkwaardig te moeten vaststellen dat u een huurovereenkomst voorlegt waarvan de vermelde data niet blijken te kloppen, hetgeen ernstige vragen doet rijzen over de authenticiteit en de juridische betekenis van het document. Zelfs indien met zekerheid gesteld kan worden dat het over een authentiek document gaat, dan nog blijft de vaststelling overeind dat de huurovereenkomst geen relevante band heeft met uw verklaarde problemen. Het document wijzigt alle voorgaande vaststellingen dus niet in positieve zin.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.4. Verzoeker betoogt dat hij zich niet kan verzoenen met de inhoud van de bestreden beslissing en uit kritiek op haar motieven, met name waar wordt gesteld, *primo*, dat hij zijn asielrelaas onvoldoende kan onderbouwen met materiële bewijsstukken, *secundo*, dat niets hem ervan weerhoudt elders in Armenië een veilig onderkomen te zoeken en *tertio*, dat de bewijskracht van zijn voorgelegde diploma zich beperkt tot zijn identiteit.

2.5. Zoals blijkt uit de bestreden beslissing heeft verzoeker zelf te kennen gegeven dat hij niets meer vreest ingevolge zijn politiek engagement, hetgeen hij in zijn verzoekschrift niet betwist. De Raad stelt vast dat verzoekers redenen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag derhalve tweeledig zijn. In eerste instantie beroept hij zich op de problemen die ontstonden ten gevolge van de politieke activiteiten van zijn vader. Verder beroept hij zich op problemen die zich voordeden met officieren tijdens het vervullen van zijn legerdienst.

2.6. Wat deze laatste problematiek betreft, stelt de Raad vast, na lezing van de uitgebreide en pertinente motivering terzake in de bestreden beslissing, die leidt tot de conclusie dat verzoeker er niet in is geslaagd om aannemelijk te maken dat hij nog iets te vrezen heeft ingevolge de problemen tijdens zijn dienstplicht, dat verzoeker hier niets tegen inbrengt. Derhalve blijft deze motivering onverminderd overeind.

2.7. Met betrekking tot de problemen omwille van het politiek engagement van verzoekers vader en de klacht die deze had ingediend tegen de burgemeester van de stad Gyumri wegens verkiezingsfraude, waarop verzoeker en zijn gezin werden belaagd door de burgemeester en zijn entourage, oordeelt de Raad als volgt :

2.8. Internationale bescherming kan slechts worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van de Vluchtelingenconventie waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria, niet wil inroepen. Voorts bepaalt artikel 48/5, § 3, eerste lid van de vreemdelingenwet dat er geen behoefte is aan bescherming in de vorm van de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land verblijft.

2.9. Dienaangaande motiveert de verwerende partij in de bestreden beslissing dat verzoeker niet aantoonde dat zijn problemen het lokale niveau van de stad zouden overschrijden, zodat verzoeker zich elders zou kunnen vestigen om aan de vervolgingen van de burgemeester en zijn entourage te ontkomen. Bovendien, zo wordt in de aangevochten akte gesteld, is niet aannemelijk gemaakt dat de Armeense autoriteiten niet de nodige bescherming zouden bieden, onder meer op grond van verzoekers eigen verklaringen.

2.10. Verzoeker doet daar tegenover gelden dat, wat betreft het intern vluchtalternatief, geen rekening werd gehouden met de argumenten die hijzelf en zijn raadsman tijdens het gehoor hadden opgeworpen, terwijl volgens rechtspraak van de Raad van State, bij de beoordeling of een kandidaat-vluchteling over een dergelijk intern vluchtalternatief beschikt, steeds rekening moet worden gehouden met de omstandigheden eigen aan ieder specifiek geval. In casu wijst verzoeker op de institutionele verbondenheid tussen de vervolgende lokale instanties (zijnde de politie van Gyumri en militaire instanties) en de in de rest van het land gevestigde politieke en militaire overheden. Verzoeker meent tevens dat zijn verwijzing naar de wijdverspreide corruptie en politieke intolerantie in Armenië niet zonder meer mag worden afgedaan als een bewering die niet door objectief vaststelbare elementen kan worden ondersteund. In bijlage bij zijn verzoekschrift voegt hij een uittreksel van het "*Global corruption report*" van de instelling *Transparency International* met betrekking tot Armenië en hij verwijst tevens naar de mening van de internationale pers, de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) en het Armenian National committee of America (ANCA)

2.11. De Raad is samen met de verwerende partij van oordeel dat verzoeker niet kan worden gevolgd. Het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, die in de bestreden beslissing werd beantwoord, volstaat niet om de motivering in een ander daglicht te stellen. Zo evenmin de verwijzing naar algemene rapporten. Verzoeker moet in concreto aantonen dat niet in alle redelijkheid kan worden verwacht dat hij zich elders in het land zou kunnen vestigen, een algemene verwijzing naar corruptie is niet afdoende om aannemelijk te maken dat hij niet op die manier aan de burgemeester en zijn entourage zou kunnen ontsnappen. Daarbij moeten inderdaad ook de mogelijkheden tot bescherming in het land van herkomst in overweging worden genomen. Internationale bescherming kan immers slechts worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Een asielzoeker moet alle mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten.

2.12. Verzoeker brengt, loutere beweringen over de connecties tussen de lokale en elders in het land gevestigde overheden buiten beschouwing gelaten, geen argumenten aan die erop zouden kunnen wijzen dat hij niet op bescherming in de bedoelde zin kan rekenen vanwege de autoriteiten in zijn land

van herkomst. De Raad ziet overigens niet in om welke reden wordt verwezen naar de rol van de militaire instanties, nu verzoeker het motief aangaande zijn problemen tijdens zijn dienstplicht ongemoeid heeft gelaten. Gelet op zijn eigen verklaringen omtrent het afkalven van de aanhang van de burgemeester en de veroordeling van enkele van zijn handlangers (CGVS, gehoorverslag 9 augustus 2010, administratief dossier stuk 3A, p. 10), kon in alle redelijkheid van verzoeker worden verwacht dat hij minstens een poging zou ondernemen om de bescherming van zijn nationale autoriteiten in te roepen. Deze autoriteiten kunnen evenwel niet optreden indien zij niet op de hoogte worden gebracht van mogelijke criminele feiten.

2.13. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat niet is voldaan aan de basisvoorwaarden die moeten zijn vervuld opdat aan verzoeker de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus zou kunnen worden toegekend. De motivering in de bestreden beslissing aangaande het interne vluchtalternatief en het niet aangetoond zijn van de onmogelijkheid tot bescherming door de hogere nationale autoriteiten wordt derhalve als determinerend beschouwd. Voor zover verzoekers grieven betrekking hebben op de andere motieven van de bestreden beslissing, worden deze door de Raad als overtoollig beschouwd, zodat het desgevallend gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoeker dus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan.

2.14. Verzoeker voert nog aan dat hij tijdens zijn gehoor bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet de indruk had dat zijn asielrelaas op serieuze wijze werd opgevat, dat de gehanteerde verhoorstijl getuigde van vooringenomenheid, dat meermaals werd herhaald dat hij zijn antwoorden kort diende te houden en dat hij dan ook geenszins in de gelegenheid werd gesteld om zijn asielrelaas ten volle te ontwikkelen, in strijd met wat artikel 4, § 3 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bepaalt.

2.15. Artikel 4, § 3 van voornoemd koninklijk besluit, zoals gewijzigd door artikel 5 van het koninklijk besluit van 18 augustus 2010 luidt als volgt:

“(…)

§ 3. De ambtenaar onderzoekt de asielaanvragen op individuele, objectieve en onpartijdige wijze.

(…)”.

Er dient opgemerkt te worden dat verzoeker zowel op 8 juli 2010 als op 9 augustus 2010 op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord en dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat ter gelegenheid van beide gehoren uitdrukkelijk aan verzoeker werd gevraagd of hij op voldoende wijze de kans heeft gekregen om te zeggen wat hij wilde zeggen en of verzoeker genoeg heeft kunnen vertellen over zijn problemen die de aanleiding vormen om asiel aan te vragen. Verzoeker voegde telkens nog één en ander toe en antwoordde vervolgens positief op deze vragen. Tevens werd naar aanleiding van beide gehoren gevraagd of verzoekers raadsman nog iets wenste toe te voegen, wat deze dan ook heeft gedaan (CGVS, gehoorverslagen van 8 juli 2010 en 9 augustus 2010, administratief dossier stukken 3A en 3B, p. 13- 14, respectievelijk p. 16). Verzoeker heeft dienvolgens wel degelijk de kans kregen om tijdens de beide gehoren zijn asielmotieven op omstandige wijze uiteen te zetten, alsook om aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Bovendien vonden de gehoren plaats in bijzijn van zijn advocaat en met behulp van een tolk die de Armeense taal machtig is. Dienvolgens kan verzoeker geenszins worden gevolgd, noch geeft verzoeker enige concrete aanwijzingen, waar hij stelt als zou de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn asielaanvraag niet op een objectieve en onpartijdige wijze hebben onderzocht.

2.16. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het enig middel niet kan worden aangenomen. De Raad is van oordeel dat verwerende partij genoegzaam tot de conclusie is kunnen komen dat verzoeker elders in Armenië had kunnen vestigen, alsmede dat verzoeker niet aannemelijk kan maken waarom hij geen beroep kan doen op de nationale autoriteiten. Hieruit blijkt dat in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin kan worden aangenomen, noch, mede gelet op het feit dat in het verzoekschrift geen middelen worden aangevoerd met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus, een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekers argument dat de door hem voorgelegde diploma's van een Amerikaanse

onderwijsinstelling aantonen dat zijn vlucht naar het buitenland geenszins door economische motieven kan worden verklaard, doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénendertig januari tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. WIJNANTS